

Sygn. Akt **IIK 793/15 (1 Ds. 2401/15)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: Marta Chmiel

przy udziale Ewy Bernackiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieście

po rozpoznaniu sprawy w dniu 21 stycznia 2016 r.

P. P. syna M. i I. z domu G.

urodzonego (...)

(PESEL: (...)) oskarżonego o to, że

w dniu 11 października 2015 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości, mając w pierwszym badaniu 0,59 mg/l, w drugim badaniu 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki V. (...), jadąc ulicą (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

* * *

I. uznaje oskarżonego **P. P.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania 20 (dwudziestu) godzin prac społecznie użytecznych w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 11.10.2015 r. uznając go za równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k., na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w dniach od 11.10.2015r. do 21.01.2016r.;

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 793/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całości kształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2015 roku około północy funkcjonariusze policji P. P. (1) i K. K. zauważyli na ul. (...) zauważyli jadący z naprzeciwka w kierunku ul. (...) we W. pojazd V. nr rej. (...). Nabrali podejrzeń, że kierujący pojazdem jest nietrzeźwy z uwagi na jego nienaturalną pozycję za kierownicą, w związku z czym zawrócili i pojechali za samochodem, nie tracąc go z oczu. W samochodzie był tylko kierowca, nikt z samochodu nie wysiadał. Samochód zatrzymał się przy ul. (...) już po otwarciu samochodu poczuli silną woń alkoholu, kierowca P. P. miał bełkotliwą mowę. W związku z tym został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wykonane o godzinie 00:00 badanie wykazało u P. P. zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości 0,71 mg/l. Policjantom na miejscu powiedział, że wraca od rodziny i że wcześniej wypił 4 piwa.

dowód: ; zeznania świadka K. K. **k. 1 zbiór C** , k. 41-42, zeznania P. P. (1) **k. 4 zbiór C oraz k. 42** protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego k. 2

P. P. został zatrzymany i przewieziony do komisariatu Policji celem wykonania badania na zawartość alkoholu. O godzinie 00:27 badanie wykazało zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości 0,59 mg/l, a wykonane dwie minuty później 0,68 mg/l.

dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości **k. 6** ; protokół zatrzymania osoby **k. 2**

Oskarżony P. P. ma 59 lat. Nie pracuje pozostaje na utrzymaniu żony, bez osób na utrzymaniu. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Oskarżony nie był w przeszłości karany sędownie za przestępstwa.

dowód: dane osobopoznawcze **k. 19, informacje dotyczące deklaracji podatkowych k. 29-31** ; dane o karalności **k. 10**

Oskarżony P. P. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w nocy siedział w samochodzie zaparowanym na chodniku, bezpośrednio pod domem, gdyż pokłócił się z żoną o to, że wieczorem wypił alkohol w ilości ok. 4-5 piw, wcześniej wyszedł po papierosy. Nie prowadził w nocy z 10 na 11 października samochodu, policjanci podjęli wobec niego interwencję, gdy w samochodzie siedział,

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, przede wszystkim z zeznaniami świadków funkcjonariuszy policji. Zeznania policjantów uznano bowiem za wiarygodne, logiczne. Policjanci zeznawali w postępowaniu przygotowawczym wzajemnie spójnie, przed Sądem nie kojarzyli zdarzenia z osobą oskarżonego, co wynika z wielości podobnych zdarzeń w jakich z racji zawodu uczestniczą, ale po odczytaniu ich zeznań z postępowania przygotowawczego stanowczo je podtrzymali, podawali też dalsze szczegóły zdarzenia. Zdaniem Sądu brak jakichkolwiek okoliczności wskazujących na stronniczość świadków, byli na służbie, nie pozostają z oskarżonym w konflikcie.

Sąd zważył co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sankcjonowanego przepisem art. 178a § 1 k.k.

Do znamion ustawowych powyższego występku należy między innymi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawienie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika.

Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

P. P. niewątpliwie prowadził pojazd, wskazują na to zeznania policjantów, którzy podjęli wobec niego interwencje, nie mieli oni żadnych wątpliwości, że najpierw zaobserwowali kierowcę, zwróciła ich uwagę jego nienaturalna pozycja za kierownicą, zeznali, że jechali za samochodem, nie stracili go z oczu, widzieli moment jak oskarżony parkował na chodniku. P. P. zdawał sobie niewątpliwie sprawę z naganności swojego postępowania, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, gdyż wsiadał do samochodu będąc pod wpływem alkoholu i poruszał się nim po drodze publicznej, czym stwarzał realne i bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu.

Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji godzą zarówno w dobra indywidualne – życie i zdrowie poszczególnych uczestników ruchu, jak i w dobro ogólne jakim jest bezpieczeństwo powszechne. Stąd też mają one w sobie duży ładunek społecznej szkodliwości, który dodatkowo potęguje powszechność przestępstw tego typu w skali całego kraju. Każdy jest uczestnikiem ruchu, każdy ma obowiązek przestrzegania reguł bezpieczeństwa w ruchu i każdy może oczekiwać od pozostałych poszanowania tych zasad. Nie ma i nie może być w tym zakresie żadnych odstępstw, a właściwa represja powinna stanowić istotny czynnik zwalczania i zapobiegania tej kategorii przestępstw.

Mając na uwadze wszystkie elementy przedmiotowe i podmiotowe stopnia społecznej szkodliwości, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary wynikające z art. 53 k.k., Sąd uznał, iż współmierną do stopnia winy oskarżonego będzie kara ograniczenia wolności w orzecznym wymiarze z obowiązkiem wykonania 20 godzin nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Wymierzając tę karę Sąd uwzględnił okoliczność, że oskarżony nie pracuje, nie osiąga dochodów.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków i. Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących, ale wymierzając karę łagodniejszego rodzaju niż pozbawienia wolności uwzględnił jego dotychczasową niekaralność.

W przekonaniu Sądu orzeczona kara ograniczenia wolności nie przekracza swą dolegliwością stopnia winy oskarżonego i we właściwy sposób działa wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżonego, a także we właściwy sposób wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu orzeczona kara jest wystarczająca dla osiągnięcia celów wychowawczo-prewencyjnych wobec oskarżonego, jak i wobec innych potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Nadto powinna ona utwierdzić w świadomości prawnej społeczeństwa prawidłowe postawy wobec prawa i wzbudzić u oskarżonego przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych oraz wykształcenia krytycznego stosunku do popełnionego przez niego czynu.

Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, do czego był zobowiązany dyspozycją art. 42 § 2 k.k., niestety przy wymiarze tego środka karnego popełniono błąd polegający na wymierzeniu go poniżej dolnego ustawowego zagrożenia, błędnie stosując przepis w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją przepisu, który z uwagi na datę czynu nie mógł mieć zastosowania.

Sąd orzekł także o świadczeniu pieniężnym obligatoryjnym w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a par. 1 k.k., przy czym orzekł je w dolnej ustawowo przewidzianej kwocie z uwagi na fakt, że oskarżony nie pracuje, nie osiąga żadnych dochodów. Okoliczności te były też podstawą do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych.